

Full diocesà

3 de juliol del 2016

p5 —Pelegrinatge de l'Hospitalitat de Lurdes

p8 —"Posem fil a l'agulla", glossa del bisbe

Benaurats els misericordiosos

Aquest és el lema escollit enguany per a la Jornada de Responsabilitat del Trànsit, per tal de fer arribar a tots els que estan relacionats amb aquest món: transportistes, taxistes, conductors d'autobusos i d'autocars, d'ambulàncies, bombers, Mossos d'Esquadra i altres forces policials i també les persones que cada dia esteu per les rutes al volant dels vostres vehicles per raó del treball o l'esbarjo.

En aquest Any de la Misericòrdia, ens cal sentir la paraula de Jesús des de la muntanya: «Benaurats els misericordiosos.» A l'hora de usar les carreteres, carrers i camins cal pensar que el do millor que ens cal preservar és el do de la vida, única per tots i cada un de nosaltres, que Déu ens ha donat per a conservar-la íntegrament fins al final del nostre viatge.

Si som misericordiosos amb tots aquells que trobarem en la ruta, serem dels escollits del Senyor per a escampar la seva llavor d'amor i comprensió. Ser misericordiosos en les retencions, misericordiosos i complidors de les normes i limitacions que trobem, misericordiosos i comprensius amb les errades d'aquell que viatja al nostre davant o costat, misericordiosos amb el nostre propi cos i proposar-nos descansar adequadament en fer un viatge. Diumenge vinent, dia 10 de juliol, demaneu a sant Cristòfol la benedicció del vostre vehicle.

«Déu me'n guard de gloriar-me en res que no sigui la creu...»

Diumenge XIII de durant l'any / Cicle C

Lectura del llibre d'Isaïes

Alegreu-vos amb Jerusalem, feu festa, tots els qui l'estimeu. Estigueu contents amb ella tots els qui portàveu dol per ella; sereu alletats amb l'abundància del seu consol i xuclareu les delícies de la seva llet. Això diu el Senyor: «Jo decantaré cap a ella, com un riu, la pau i el benestar, la riquesa de les nacions, com un torrent desbordant. Els teus nodrissons seran portats al braç i amanyagats sobre els genolls. Com una mare consola el seu fill, jo també us consolaré: a Jerusalem sereu consolats. Quan ho veureu, el vostre cor bategarà de goig i reviuran com l'herba els vostres ossos.» La mà del Senyor es farà conèixer als seus servents. (19,16b.19-21)

Salm responsorial

Aclama Déu, tota la terra.
(Salm 65)

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Galàcia

Germans, Déu me'n guard de gloriar-me en res que no sigui la creu de nostre Senyor Jesucrist. En ella és com si el món fos crucificat per a mi i jo per al món. Ni la circumcisió ni la incircumcisió no tenen cap valor. L'únic que val és que hàgim estat creats de nou. Que la pau i la misericòrdia de Déu reposin sobre tots els qui mantenen aquest criteri i sobre l'Israel de Déu. A part d'això, que ningú no m'amoïni, perquè jo porto en el meu cos les marques distintives de Jesús. Germans, que la gràcia de nostre Senyor Jesucrist sigui amb el vostre esperit. Amén.
(6,14-18)

Lectura de l'evangeli segons sant Lluc

En aquell temps, el Senyor en designà encara setanta-dos, i els envià que s'avancesin de dos en dos cap a cada poble i a cada lloc on ell mateix havia d'anar. Els deia: «Hi ha molt a segar i pocs segadors: demaneu a l'amo dels sembrats que enviï homes a segar-los. Aneu. Us envio com anyells enmig de llops. No porteu bossa, ni sarró, ni calçat, no us atureu a saludar ningú pel camí. Quan entreu en una casa digueu primer: Pau en aquesta casa. Si hi viu un home de pau, la pau que li desitgeu reposarà en ell; si no, retornarà a vosaltres. Quedeu-vos en aquella casa i compartiu allò que tinguin per

menjar i beure: els treballadors bé es mereixen el seu jornal. No aneu de casa en casa. Si en un poble us reben bé, mengeu el que us posin a taula, cureu els malalts que hi hagi i digueu a la gent d'aquell lloc: El regne de Déu és a prop vostre. [Però si en un poble no us volen rebre, sortiu als carrers i digueu: Fins la pols d'aquest poble que se'ns ha posat als peus, us la deixem. Però sapigueu això: El regne de Déu és a prop. Us asseguro que quan vingui el gran dia, la sort de Sodoma serà més suportable que la d'aquell poble.» Els setanta-dos tornaren tots contents i deien: «Senyor, fins els dimonis se'ns sotmeten pel poder del vostre nom.» Jesús els digué: «Sí, jo veia Satanàs que queia del cel com un llamp. Us he donat poder de trepitjar les serps i els escorpins i totes les forces de l'enemic: res no us podrà fer mal. Però no us alegreu que els esperits se sotmetin a vosaltres; alegreu-vos que els vostres noms estiguin escrits en el cel.»
(10,1-12.17-29)

«Mengeu el que us posin a taula, cureu els malalts que hi hagi i digueu a la gent d'aquell lloc: "El regne de Déu és a prop vostre"»

Com anyells enmig de llops

Josep Molist i Rifà, prev.

La primera lectura és un cant espiritual que el profeta va compondre per consolar els jueus retornats de l'exili de Babilònia. Perquè aquell retorn tan desitjat fou en un primer moment decebedor. És un joc de metàfores que gira entorn de la força simbòlica que té la ciutat de Jerusalem en l'imaginari jueu i cristià.

La segona lectura correspon al paràgraf de comiat de la carta de Pau als cristians de Galàcia, regió propera a la Capadòcia. És probable que sant Pau se servís d'un escriptur. Però, tal com era costum, aquestes paraules finals les devia rubricar ell mateix.

En l'evangeli hi trobem el que podríem anomenar un manual pràctic de la vida mendicant del deixeble en temps de missió. Els setanta-dos o setanta —segons alguns manuscrits— tant podrien ser les setanta-dues nacions paganes a què fa referència el llibre del Gènesi com els setanta ancians que assistien Moisès segons la descripció del llibre de l'Èxode. És una referència a la missió universal de l'Església.

El llop ha estat en l'imaginari popular i literari el símbol de la maldat agressiva. El conte de la caputxeta vermella disposava els infants a no ser ingenus davant el depredador disfressat. Thomas Hobbes, filòsof anglès del segle XVII, en l'obra *Leviathan* va popularitzar l'expressió *homo homini lupus* (l'home és un llop per a l'home), expressió presa de Plaute, un escriptor antic que associava l'home a una bèstia temuda, però amb poder de fascinació. En el nostre text, l'anyell i el llop exemplifiquen el contrast entre la pau que ve de Déu i la dolenteria dels qui no volen que l'evangeli sigui conegut i pugui salvar la humanitat.

La imatge

Vincent Van Gogh. Col·lecció privada.

El segador (1889).

Jesús envia els deixebles a predicar dient-los que hi ha molt a segar i pocs segadors, que la feina és difícil i que s'ha de fer amb pobresa de recursos, amb urgència, portant pau, sense crispacions i anunciant la proximitat del Regne. Aquests advertiments continuen vigents, perquè cada cristià és un enviat a preparar els camins del Senyor.

Agenda

Lit. hores: Setmana II

4 dilluns

—Isabel de Portugal, laica (1271-1336)
—Santa Berta, religiosa (*725)
Osees 2,16.17b-18.21-22 / Salm 144 / Mateu 9,18-26

5 dimarts

—Sant Miquel dels Sants, (1591-1625)
Osees 8,4-7.11-13 / Salm 113 / Mateu 9,32-38

6 dimecres

—Santa Maria Goretti, (1890-1902)
—Sant Isaïes, profeta (765a.C)
Osees 10,1-3.7-8.12 / Salm 104 / Mateu 10,1-7

7 dijous

—Sant Ot, bisbe (1095-1122)
—Sant Fermí, bisbe (*553)
Osees 11,1-4.8c-9 / Salm 79 / Mateu 10,7-15

8 divendres

—Sant Procopi, màrtir (*303)
—Sant Edgar, laic (944-975)
Osees 14,2-10 / Salm 50 / Mateu 10,16-23

9 dissabte

—Santa Verònica Guiliana, (*1727)
—Santa Anatòlia, màrtir
—Sant Agustí Zhao Rong, prevere, i companys, màrtirs (*1815)
Isaïes 6,1-8 / Salm 92 / Mateu 10,24-33

10 diumenge XV de durant l'any / Cicle C

—Sant Cristòfor, màrtir (s.III)
—Santa Amàlia, verge (*690)
Deuteronomi 30,10-14 / Salm 68 / Colossencs 1,15-20 / Lluc 10,25-37

L'arxiprestat de Tàrrrega pelegrina a la catedral

Josep Castellà

La tarda del dia 19 de juny es féu el Pelegrinatge de la Misericòrdia de l'arxiprestat de Tàrrrega a la catedral de Solsona amb la finalitat d'obtenir el Jubileu extraordinari. Hi participà un grup de setanta-cinc feligresos de les parròquies d'Anglesola, Tàrrrega, Verdú, Vilagrassa, el Talladell i Montornès de Segarra-Mas de Bondia.

En arribar a Solsona, els pelegrins caminaren des de l'indret de l'Hospital Pere Màrtir Colomes amb pregàries i cants, fent la processó d'entrada per la Porta de la Misericòrdia a la catedral de Solsona, mentre s'entonava el Credo.

A la capella del Claustre es participà en les vespre solemnes, presidides pel rector i arxiprest de Tàrrrega, Mn. Josep M. Vilaseca, acompanyat dels mossens Josep Camprubí, Sebastià

Pijuan, Ramon Roca, Antoni Bordes i Josep M. Montiu, aquest canonge de la catedral, i el diaca Joan Novell.

Es féu un col·lecta jubilar a benefici del projecte de Càritas de la casa d'acolliment de dones a Berga. Se guiren les pegàries dels representants de cada parròquia i el cant final de la Salve.

En acabar hi hagué unes visites a la catedral, a càrrec de Mn. Enric Bartrina, i a les exposicions del Museu basades en les Obres de Misericòrdia i la Mare de Déu, guiades per Carles Freixes.

L'aplec finalitzà amb un fraternal i animat sopar de germanor a les dependències del Seminari i amb un fi de festa artístic guiat per Joan Sabé i Anna Castellà.

Necrològica

Mn. Josep Garriga i Sampons

El dia 21 de juny va morir a vuitanta-vuit anys d'edat Mn. Josep Garriga i Sampons. Mn. Garriga havia nascut el 2 de maig de 1928 a la parròquia de Bergús. Va iniciar els seus estudis eclesiàstics l'any 1939 i l'any 1951 va ser ordenat prevere. Va servir pastoralment Gironella, Obiols, Sant Guim, Tàrrrega i aquests últims anys el Talladell. Dins els seus càrrecs destaquem: delegat de Càritas, delegat de Migracions, membre del Col·legi de Consultors, arxipreste de Tàrrrega, consiliari de la Federació d'Associacions de Vídues. Fou promotor de Càritas Parroquial, Associació Alba, Escola Santa Maria de l'Alba, Colònies de Sant Eloi, Sector Infantil Parroquial, Escola de Teologia, Fràter, Grup de Missions i Mans Unides. Des del bisbat donem gràcies a Mn. Josep pel seu servei constant i generós, atent als signes de cada moment i al servei dels més pobres. Que Déu el tingui a la seva glòria.

Pelegrinatge de l'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lurdes

M. R. G.

El dia 11 de juny començà el pelegrinatge al santuari de Lurdes de França. Un any més, amb la il·lusió de poder fer un servei, acompanyar els malalts i poder resar als peus de la Mare de Déu.

Aquest any, en gaudir de bon temps, es va poder assistir a tots els actes sense haver de mirar el cel. Van ser cinc dies en què es pogué assistir a uns actes preparats amb molta cura perquè sortissin bé.

El dissabte al vespre, una vegada instal·lats, el grup de pelegrins va assistir a la missa de benvinguda al pelegrinatge i, en acabar, hi hagué la presentació de tots els responsables i les seves funcions dins l'organització.

El grup va començar, el diumenge al matí abans de la missa internacional, passant per la Porta de la Misericòrdia, on el senyor bisbe Romà Casanova explicà quin significat té passar per la porta i, tot seguit, juntament amb els mossens presents, els beneí a mesura que passaven: malalts, pelegrins i personal de servei.

Després de la missa es reuniren a l'esplanada del santuari

per fer la foto de record del pelegrinatge que aquest any era el núm. 49. A la tarda el viacrucis del malalt a l'església de Santa Bernadeta, i al vespre la processó de les torxes, on novament es van viure moments de molt recolliment i oració.

El dilluns van assistir a la missa celebrada a la gruta als peus de la Mare de Déu i, en acabar, tingué lloc la passada de tot el pelegrinatge per la gruta. Abans de dinar hi hagué una estona d'esbarjo tot fent un petit refrigeri als jardins de l'Accueil. A la tarda, l'acte penitencial i la processó del Santíssim, i al vespre, una vetllada de nit amb pregàries preparades pels joves.

El dimarts tingué lloc el viacrucis al camí de la creu on tothom qui va anar pogué contemplar les meravelloses escultures representant les diferents estacions. Seguidament la missa preparada pels joves.

A la tarda, al local La Forêt, hi hagué un fi de festa amb diferents actuacions preparades pel jovent, que va acabar amb la presentació dels 49 programes dels diferents anys de pelegrinatge, fent un camí cap al de l'any vinent, que serà el núm. 50, unes bodes d'or on esteu tots convidat a assistir.

La situació dels refugiats posa en dubte els valors europeus

Càritas Europa alça la veu en el Dia del Refugiat

Càritas continua creient que valors europeus com la dignitat, la igualtat i el respecte dels drets humans no són paraules buides, sinó que tenen més sentit que mai. Segons les Nacions Unides, des del 2014 almenys 10.000 persones han perdut la vida en intentar trobar refugi segur a Europa. Les polítiques restrictives de la Unió Europea impedeixen que les persones puguin entrar a Europa de forma segura, fet que dóna com a resultat un insuportable peatge de mort. La creixent externalització de les polítiques d'asil i migració de la UE a través d'acords amb tercers països revela una flagrant

falta de solidaritat amb les persones que fugen de la guerra i la persecució. Càritas Europa demana a la UE: invertir amb eficàcia per salvar vides al mar; obrir més canals segurs i legals d'entrada a la UE, com introduir visats humanitaris més assequibles i accessibles i participar en més reassemtaments; facilitar la reunificació familiar de refugiats i migrants, i, per tant, fomentar la integració en els països d'acolliment; aturar i revertir l'externalització de les polítiques de migració i que deixin d'utilitzar els acords de tornada i readmissió com a condició per a l'ajuda al desenvolupament.

Homenatge a les víctimes del genocidi armeni

El sant pare Francesc va visitar la setmana passada, a l'inici del segon dia del viatge apostòlic a Armènia, el memorial de Tzitzernakaberd, lloc que recorda el genocidi d'1,5 milions d'armenis, anomenat també el «Gran Mal», perpetrat entre 1915 i 1916 per l'Imperi Otomà.

«Aquí reso, amb dolor en el cor», va escriure Francesc en el llibre dels hostes il·lustres, »perquè mai més no existeixin tragèdies com aquesta, perquè la humanitat no s'oblidi i sàpiga vèncer amb el bé el mal. Déu concedeixi al benivolgut poble armeni i al món sencer pau i consol. Déu custodiï la memòria del poble armeni. La memòria no pot ser oblidada; la memòria és font de pau i de futur.»

El Papa va rebre alguns dels descendents dels armenis que van ser salvaguardats a Castel Gandolfo pel papa Benet XV.

L'article

Passar els nostres comptes

José H. Gómez, arquebisbe de Los Angeles

El rosari és una part del ritme de la meua vida diària. Ha estat així durant molt de temps.

Els meus pares em van ensenyar a resar el rosari quan era nen. Sempre ens van ensenyar a les meves germanes i a mi que teníem una Mare en el cel que ens estima, així com teníem també una mare a la terra que ens estima.

El rosari s'assembla molt al parenostre: es tracta d'una oració familiar que ens ensenya tot l'Evangeli. És l'oració que fem com a fills de Déu que estan mirant la vida de Jesucrist a través dels ulls de la seva Mare, que també és la nostra mare.

Si resem el rosari cada dia, comencem a veure les nostres vides a la llum del pla de Déu per a nosaltres. Els misteris de la nostra vida s'entrecruzen amb els misteris de la vida de Jesús; des de les alegries del seu naixement i de la seva infància amagada, passant per la llum que va projectar a la terra amb la seva predicació, pels seus ensenyaments i curacions dels malalts, fins als dolors del seu sofriment i mort i, finalment, arribant a la glòria de la nova creació que comença amb la seva resurrecció.

En resar el rosari com a fills de Déu i com a fills de Maria, arribem a comprendre que el centre de les nostres vides no som nosaltres. Les nostres vides estan destinades a ser viscudes per a Déu i per als altres; per a la nostra família i amistats, per a la gent de la nostra societat, especialment per als pobres i vulnerables. Es tracta de viure per fer la voluntat de Déu, no la nostra.

Existeix una vella expressió per a dir que es resa el rosari: passar els nostres comptes. Podeu trobar aquesta expressió algunes vegades quan llegiu llibres antics; per exemple: «La dona es va asseure en silenci, passant els seus comptes.» I els comptes que passem, tenen una història pròpia per explicar: una història de família i de fe, una història d'amor a Jesús i a Maria.

Així, doncs, aquesta setmana passem els nostres comptes, uns pels altres. I demanem a la nostra Mare Santíssima que pregui per nosaltres, perquè les nostres pròpies històries puguin arribar cada vegada més a formar part de la bella història de la salvació que Déu està escrivint en el nostre món.

La Dita

«S'agafen més mosques amb una gota de mel que amb un barril de fel»

Sebastià Codina, prev.

Amb crits i samaniat no s'aconsegueix res. Una cara riallera obre les portes de pal a pal. El somriure és el llenguatge universal; l'entén tothom. Les cares llargues fan basarda i tothom en fuig com de la pudor. Cal ser amable sense escatimar els gestos de simpatia. Cal ser-ho amb tothom. Convé ser-ho quan un puja i sense estarrufar-se... potser necessitarà que li parin el cop quan baixi rostos avall. A vegades no es tarda gaire... La dolcesa apropa. L'aspror dispersa i allunya. Mai no es perden els amics per massa afalacs. Es perden, i molt fàcilment, per la fredor i la duresa. Les carícies són les fulles dels arbres. Sense les fulles, es moren les arrels. Sense la tendresa, s'assequen les arrels de l'amor i de l'amistat.

Glossa

Posem fil a l'agulla

Xavier Novell, bisbe de Solsona

Tots sabeu que enguany he promogut una reflexió sobre la conversió pastoral que ens demana el papa Francesc en l'*Evangelii Gaudium*. Ho hem fet a través del llibre *Una Renovación Divina*, el capítol central del qual vaig divulgar a través de les glosses pasquals.

Els canvis que persegueixo i necessitem, però, no s'aconsegueixen només llegint i reflexionant, cal, a més, pregar-los i posar fil a l'agulla. Per això, de la mà de la delegació d'Evangelització i Apostolat Seglar, he convocat a tots els rectors i als seus respectius equips parroquials -consell de pastoral, col·laboradors més propers, responsables d'àmbits pastorals- a una formació pràctica els dies 18 i 19 de juliol al Seminari de Solsona.

Gent de França, d'una fundació que es diu *Thalenteo*, experts en un treball de presa de consciència i d'implementació de les passes necessàries per a un canvi pastoral en clau de nova evangelització, ens ajudaran a posar fil a l'agulla. Introduiran un treball que desitjo que sigui prioritari en els propers mesos: imaginar i dibuixar la nostra parròquia per als propers deu anys, concretar les passes a dur a terme en aquesta direcció.

Com us he explicat a les visites pastorals i en tants escrits del Full, ens calen canvis. Ens calen perquè hem de vivificar i enriquir la nostra pròpia vida cristiana. Ens calen per arribar a tots aquells veïns nostres que no coneixen Jesús i per aconseguir que tots els que entren en contacte amb l'Església arran d'un sagrament descobreixin un camí atractiu a seguir. Ens calen canvis per a afrontar el gran repte que suposa l'enorme reducció del nombre de capellans al nostre bisbat.

Us demano que no tingueu por als canvis que aquest juliol començaran a néixer i es covaran durant els propers

Formació en Visió Pastoral Parroquial

18 i 19 Juliol 2016 - SEMINARI DE SOLSONA

Vols més informació?
Contacta'ns: evangelitzaciapostolatseglar@bisbatsolsona.cat

mesos. Al contrari, us demano que pregueu perquè siguin profunds i perquè arribin a la vostra parròquia. Poc a poc, el vostre rector, si se suma a aquesta iniciativa, us en farà partícips i us demanarà que hi remeu a favor. Tenint present que tindrà ritme i fesomia pròpia en cada parròquia, jo us ho presento ara genèricament i us animo a que us hi sumeu, almenys amb la vostra pregària.

